

Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 14 ноември 2011 г. — Agroferm A/S/ Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

(Дело C-568/11)

(2012/C 25/67)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agroferm A/S

Ответник: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Преюдициални въпроси

1. В коя позиция — 2309, 2922 или 3824 от Комбинираната номенклатура, във версията ѝ съгласно приложение I към Регламент (ЕО) № 1719/2005⁽¹⁾ на Комисията от 27 октомври 2005 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, попада продукт, който е произведен от захар, ферментирала с помощта на бактерията *Corynebacterium glutamicum*, и който — както с повече подробности е посочено в приложение 1 към акта за преюдициално запитване — се състои от 65 % лизинов сулфат, към който се добавят примеси от производствения процес (непроменени суровини, използвани в производствения процес реактиви и вторични продукти)?

От значение в тази връзка ли е дали примесите са нарочно запазени с цел продуктът да се направи особено подходящ или да се подобри неговата годност за производството на храни за животни, или дали примесите са били запазени защото не е необходимо или целесъобразно тяхното отстраняване? Какви насоки следва да се използват за преценката на този въпрос във всеки конкретен случай?

От значение за отговора на въпроса ли е обстоятелството, че е възможно производството на други продукти, съдържащи лизин, включително „чист“ лизин (> 98 %) и лизин HCl, които имат по-високо съдържание на лизин от описания по-горе продукт лизинов сулфат, както и от значение ли е в тази връзка обстоятелството, че количеството лизинов сулфат и други примеси в описания по-горе продукт лизинов сулфат отговаря на съдържашото се в продуктите лизинов сулфат на други производители? Какви насоки следва да се използват за преценката на този въпрос във всеки конкретен случай?

2. Ако се приеме, че в съответствие с принципа на законосъобразност производството не е попадало в рамките на схемата за възстановявания, в нарушение на правото на Европейския съюз ли биха били действията на националните власти,

които съгласно националните принципи на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания се въздържат в случай като настоящия да поискат възстановяване на сумите на възстановяванията, приети добросъвестно от производителя?

3. Ако се приеме, че в съответствие с принципа на законосъобразност производството не е попадало в рамките на схемата за възстановявания, в нарушение на правото на Европейския съюз ли биха били действията на националните власти, които съгласно националните принципи на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания спазват в случай като настоящия поетите задължения (сертификати за възстановявания), които са били предмет на времеви ограничения и които са приети добросъвестно от производителя?

⁽¹⁾ ОВ L 286, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Comercial Cluj (Румъния) на 14 ноември 2011 г. — SC Volksbank România SA/Andreia Câmpan и Ioan Dan Câmpan

(Дело C-571/11)

(2012/C 25/68)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Comercial Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Volksbank România SA

Ответник: Andreia Câmpan и Ioan Dan Câmpan

Преюдициални въпроси

Като се има пред вид, че в съответствие с член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾, преценката за неравноправния характер на клаузите не се свързва нито с основния предмет на споразумението, нито със съответствието между цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга страна, при условие че тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език;

и

като се има пред вид обстоятелството, че съгласно член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2008/48/ЕО⁽²⁾, дефиницията, дадена в член 3, параграф 1, буква ж) от Директива 2008/48/ЕО на понятието „обща разходи по кредита за потребителя“ включва всички комисиони, които потребителят следва да заплати във връзка с кредитното споразумение, е неприложима при определяне на предмета на гарантирано с ипотека кредитно споразумение;

В този случай:

Следва ли дефинициите за „предмет“ и/или за „цена“, съдържащи се в текста на член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО, да се тълкуват в смисъл, че комисионата (наричана от страните в обезпечено с ипотека кредитно споразумение „комисиона за риск“ и изчислявана по формулата: 0,22 %, прилагана към остатъка по кредита, платим на месечна база в дните за погасяване за срока на изпълнение на кредитното споразумение) е част от „предмета“ и/или от „цената“ на обезпечено с ипотека кредитно споразумение?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

(²) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, стр. 66).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Велико Търново (България) на 11 ноември 2011 година — „Мениджърски бизнес решения“ ООД/ Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Велико Търново

(Дело С-572/11)

(2012/С 25/69)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Мениджърски бизнес решения“ ООД

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Велико Търново

Преюдициални въпроси

Следва ли в случаите като тези в главното производство и при съобразяване на принципите на неутралността на ДДС и на оправданите очаквания разпоредбите на чл.203 във връзка с чл.168, б.а от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че може да се откаже приспадане на ДДС, въпреки отстраняването на риска от данъчни загуби, когато отстраненият риск е само с оглед на отчитането пред хазната на данъка, посочен във фактура от

доставчик, без това отстраняване на риска от данъчни загуби да влияе на действия или намерения на доставчика, довели до измамливото съдържание на фактура, в която данъкът е посочен като дължим от него?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция) на 16 ноември 2011 г. — Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos/Ypourgos Ygeia kai Pronoias

(Дело С-575/11)

(2012/С 25/70)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias (Consiglio di Stato)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos

Отговорник: Ypourgos Ygeia kai Pronoias

Преюдициални въпроси

Дали по смисъла на член 43 от Договора за създаване на Европейската общност е взет предвид принципът на пропорционалност, тоест дали намерението за гарантиране на здравни услуги на високо ниво, е достатъчно за обосноваване на ограничение на свободата на установяване, произтичащо от системата на разпоредбите, приложими в определена държава членка (приемаша държава членка), които: а) разрешават упражняването на някои професионални дейности изключително на физически лица, които имат право да упражняват регламентираната професия на физиотерапевт в тази държава членка; б) не допускат възможността за частичен достъп до тази професия и в) вследствие на това изключват спрямо гражданин на приемашата държава членка, който е придобил в друга държава членка (държава членка на произход) документа, който му позволява да упражнява в последната държава членка регламентираната професия с предоставяне на здравни услуги (но които поради неналичие на условията на Директива 92/51/ЕИО на Съвета „относно втора обща система за признаване на професионално образование и обучение за допълнение на Директива 89/48/ЕИО“, ОВ L 209; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 212, не му позволяват да упражнява професията на физиотерапевт в приемашата държава членка), всяка възможност да упражнява в приемашата държава членка — с оглед частичния достъп до професията на физиотерапевт — само някои от свързаните с тази професия дейности или тези, които заинтересованото лице има право да упражнява в държавата членка на произход.